

IMRE FLÓRA
Egyedül van

Az árnyékmacska egyedül van.
Egyedül Budán, Splitben és Rómában.
Egyedül sétál és egyedül alszik.
Egyedül nézi a kavicsokat,
egyedül hallgatja a tengert.
Az árnyékmacska arról álmodik,
hogy valaki simogassa a hasát,
hogy valaki vakargassa a füle tövét,
hogy valakinek az ölébe gombolyodhasson,
hogy valakinek a kezébe tehesse a mancsát.
Az árnyékmacska egyedül van.
Újra meg újra önnön középpontját
keresi, nyugtalanul forgolódik,
lefekszik, fölkel, önmaga köré
tekeredik szorosabb-szorosabban.
Ha bújhatna valakihez.
Önmagába rejtőzik el.
Dorombol, gyógyítani önmagát.
Egyedül van. Mancsai mögé bújlik.

Muzsnay Ákos: Ítélező